

gyűjtések alkalmával vagy hulladékudvarokban leadhatók. (Információ a HuMuSz-tól kapható.)

☞ Ha hideg vizet innánk, ne folyassuk „ki” a csapot: inkább legyen mindig egy kancsó víz a hűtőszekrényben.

☞ A járdáról, kerti járófelületről ne slaggal távolítsuk el a szemetet, koszt, hisz erre felesleges vizet – főként tisztított, vezetékes vizet – pazarolni. Használjuk inkább a jó öreg cirokseprűt.

☞ Kocsit ne slaggal mossunk. A kosz nagyja mosókefével és néhány vödör vízzel is eltávolítható, s csak utolsó „mozzanatként” zuhanyozzuk le (röviden) a járművet a kerti tömlőből érkező vízszugárral. Ha már/éppen nincs szükség a folyóvízre, zárjuk el a csapot! Sose folyjon a víz a „csak egy percre félre tett” slagból.

☞ Gyűjtjük az esővizet. Az ereszek alá állított hordók, tartályok sok vizet felfoghatnak, ezzel locsoljuk a kertet, így sokat megspórolhatunk.

☞ Építsünk ki csepegtetős öntözőrendszert – leginkább az ágyások, sővény sorok mellé. Így közvetlenül a növények tövéhez jut a víz, hatékonyabbá téve a locsolást.

☞ Kertünket reggel vagy este öntözzük, ne a nappali melegben. A növények is jobban szeretik (kisebb a hőkülönbség) és a hűvösebb, árnyasabb napszakokban kevésbé párolog el a locsolók szórófejéből érkező vízpermet. Az automata locsolórendszereket legcélszerűbb éjszakai, hajnali üzemmódra programozni.

☞ Kisebb kerteket, balkonokat vagy a nagyobb kertek egyes részeit beültethetjük szárazságtűrő, pozsgás, sziklakerti növényekkel – ezek kevesebb vizet igényelnek. (Az ilyen növények jó megoldást jelenthetnek a városi közterületeken lévő apróbb zöldfelületek, terek, ágyások, növényládák esetében is.) A módszer már terjed a tengerentúlon, ahol egyre több nagy kertet kizárólag ilyen növényekkel terveznek, ültetnek be.

☞ Az ágyásokat, a fák és bokrok tövével kialakított földtányérokat, a növények közti szabad területeket mulcsozzuk, azaz takarjuk. Az így létrejött talajtakarónak köszönhetően ritkábban nő a gyom, nem szárad ki a talaj, a föld kevesebbet párologtat így kevesebb locsolásra lesz szükség. Mulcsozásra a fakérgen kívül megfelelő akár a lenyírt fű, felaprított ágnyesedék, avar vagy faforgács is.

Ha segítségre van szüksége, keressen meg minket!

Hulladék Munkaszövetség (HuMuSz)

☏ 1111 Budapest, Saru u. 11. ☎ (06-1)38-62-648

✉ humusz@humusz.hu 🌐 www.humusz.hu

Írta: Lugosi Bea Grafika: Villei Barbara
Kiadja: Hulladék Munkaszövetség
A kiadvány újrapapírra készült.

Megelőzés

Vizek... szennyvizek

Kukaügyi ismeretek

Víz. Megnyitjuk a csapot, lemoszuk a kocsit, kiöblítjük a kádat, leengedjük a mosogatóvizet, locsoljuk a kert... Van mindenre, használjuk mindenhol, néha ésszel, de sokszor inkább felelőtlenül. Spórolás? Ugyan minek? Hisz a csap az ott van, a csapból mindig folyik.

Mármint a víz, mert az már csak ilyen – egyszerűen van...

Vagy mégse? Na, igen. A helyzet voltaképpen mostohább, mint amilyennek azt a fejünkben kialakult rózsás élőképek mutatják, mostanára ugyanis az édesvizek, ivóvizek témáját világszerte egyre komolyabb aggályok övezik. Az elmúlt évtizedekben az emberi fogyasztásra alkalmas víz hozzáférhetősége a globális viszonylatban problémásnak tekinthető szintre „küzdötte fel” magát... mondjuk, nem mintha ezen a bolygón olyan nagyon kellene „küzdeniük” az elemeknek azért, hogy – Homo sapiens tevékenységének hála – a „veszélyes” vagy „problémás” jelzők valamiféle változata ragadjon rájuk.

Viszont ha a jelenlegi iramban haladunk tovább, elég jó esély van arra, hogy nem is olyan sokára legfeljebb már csak Homokozó sapiens lehet belőlünk. Egyre több szakmai és tudományos elemzésben bukkan fel az az igen-csak elgondolkodtató tény is, hogy napjainkban kezd hevesebbé válni a vízárt való versengés – országokon belül és azokon kívül – ahogy az utánpótlás nem képes követni a szükségleteket. Egy egyszerű, szürke hétköznapon fejenként

átlagosan 100–150 liter vizet használunk el, háztartási vízigényünk főbb számadatai pedig valahogy így néznek ki: fürdés 75–95 liter; zuhanyzás 20–40 liter; WC öblítés 11–26 liter; mosogatás 40 liter; mosógép 120 liter. Ha meg aztán merészen, hulladékos szempontból mérlegeljük a témát, bizony minden jó szándék ellenére szembe találjuk magunkat a szennyvíz kérdéskörével.

Mert hát minél több vizet használunk mindennapi tevékenységeink során, annál több szennyvizet „állítunk elő”. Ez utóbbiról azért érdemes tudni, hogy a világon sokfelé még mindig tisztítás nélkül ergetik a folyókba. Budapest szennyvizének például 50(!) százalékát engedi tisztítatlanul a Dunába, azaz ugyanabba a folyóba, melyből a város saját ivóvizét nyeri...

Néhány tipp hát azoknak, akik valamelyest is nyugtalankodnak a vizek állapota, a szennyvizek mennyisége – és hasonlók – miatt.

☞ Járjunk nyitott szemmel. Ha közterületen vízszivárgást észlelünk (csőtörés, aszfalt alól csordogáló víz, utcai tűzoltó-csap, stb.) jelezzük azt az illetékes vízműnek! Ne várjunk arra, hogy helyetünk esetleg mások jelentsék be.

☞ A csöpögő csapokat javíttassuk meg. Egy lassan csöpögő csap egy nap alatt 40–120 liter (!!) vizet pazarol el, s küld a szennyvízcsatornába.

☞ Csapot soha ne folyassunk feleslegesen. Ez az egyik legfőbb arany szabály!

☞ Fürdés helyett zuhanyozzunk, egészségesebb és takarékosabb is, mint a kádban fürdés.

☞ Fogmosáskor ne folyassuk a csapot.

Használjunk fogmosó poharat, vagy épp csak arra a rövid időre engedjük meg a vizet, míg szánkát és a fogkefét öblítjük.

☞ Minél kevesebbet használunk a vízlágyító-, öblítő-, mosó- és tisztítószerből, szappanból és egyéb kozmetikai termékből, annál kevesebb szennyvíz keletkezéséhez járulunk hozzá. A foszfátmentes tisztítószeres környezetkímélőbbek, alkalmazzuk ezeket.

☞ A mosógépet csak ruhával teli kapcsoljuk be, negyedig-félig rakva pazarlás beindítani.

☞ Ne öntsünk lefolyóba, WC-be sűrű zsíradékot, ételmaradékot, maró vegyszert, használt olajat! Egy liter olaj 1 millió liter tiszta vizet képes fogyasztásra alkalmatlanná tenni. A használt sütőolaj, fáradt olaj veszélyeshulladék-

